

[Preben Møller Hansen]

op til nogle af de ting, I giver udtryk for i valgkampe over for befolkningen, i stedet for at komme klynkende som små køtere op under Socialdemokratiets skørter. Det tjener i hvert fald ingen interesser.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg har givet lidt ekstra tid. Jeg syntes, det gik så godt.

Holger K. Nielsen (SF):

Når man hører på hr. Preben Møller Hansen, kunne man godt tro, man stod på den anden side af muren her, og at vi stod foran en kæmpedemonstration, men jeg synes, at hr. Preben Møller Hansens tale endnu en gang beviser, at selv om man råber højt, behøver man ikke altid have ret.

Jeg skal stiltfærdigt forsøge at tilbagevise nogle af de temmelig uhyrlige påstande, hr. Preben Møller Hansen fremsatte om SF, og præcisere, hvorfor vi mener, at Fælles Kurs tager fejl med det forslag, de her har fremsat.

Jeg synes for det første, at hr. Preben Møller Hansen er utrolig naiv, hvis han tror, at vi lige med ét kan gå ud og vinde en ny folkeafstemning. Jeg er da enig i hr. Preben Møller Hansens betragtninger om det danske folk, hvor abstrakte de end var, men sandheden er, at vi vil komme ud for helt det samme mønster som i 1972 og som i 1986. Jeg synes, at hr. Preben Møller Hansen skulle tage stilling til, hvad der vil ske, hvis vi taber en tredje folkeafstemning. Tror hr. Preben Møller Hansen på, at der vil være nogen EF-modstand i dette land, hvis vi taber en tredje folkeafstemning?

Derfor skal man være utrolig varsom – især som EF-modstander, hvor man faktisk har pligt til at bruge det indvendige af hovedet somme tider – med at kræve folkeafstemning i tide og utide.

For os er der meget mere perspektiv i at bekæmpe unionsudviklingen her og andre steder og at forsøge at gennemføre en politik i Danmark ud fra danske interesser, således at vi måske, hvis det bliver nødvendigt, tager konflikter med EF, således som vi havde et eksempel på i går med mærkning af kræftfremkaldende stoffer. For os er der meget mere perspektiv i at arbejde med, hvordan man kan udvikle alternative internationale samarbejdsmodeller. Det er ikke sikkert, at kravet om en folkeafstemning

altid er det bedste at føre i marken for EF-modstanderne.

Også EF-modstanderne har jo en diskussion om de her ting, og hr. Preben Møller Hansen ved da udmærket godt, at den diskussion også finder sted i f.eks. Folkebevægelsen mod EF, hvor man heller ikke kører frem med kravet om folkeafstemning – det er i virkeligheden kun hr. Preben Møller Hansens lille parti, der kører frem med dette krav i øjeblikket – og det er netop ud fra de betragtninger, som jeg kom med før. Derfor har vores afvisning af dette forslag ikke et slag at gøre med, at vi kryber under skørterne på nogen som helst. Det har noget at gøre med, at vi tager vores EF-modstand seriøst.

Det kan man ikke sige om hr. Preben Møller Hansens parti, jeg har ikke set noget seriøst arbejde fra det omkring EF, men det gør vi faktisk, og derfor mener vi, det lige i øjeblikket vil være halsløs gerning at kræve en ny folkeafstemning om EF-medlemskabet.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Hvis vi var så kortsynede, som hr. Holger K. Nielsen mener vi er, så ville vi godtage den argumentation, men sådan forholder det sig jo ikke. Kendsgjerningerne er, at SF gennem lang tid har forsøgt på at blive anerkendt som et fornuftigt parlamentarisk parti, der kunne komme på tale ved regeringssamarbejde, men Socialdemokratiet har stillet sine krav, og det er ganske naturligt: For det første skulle SF anerkende Danmarks medlemskab af NATO. For det andet skulle SF fjerne den beslutning, SF tidligere havde truffet om, at man skulle kræve en ny folkeafstemning. Begge dele gjorde SF til benefice for Socialdemokratiet, og det er her, hunden ligger begravet. SF har nemlig på sit møde i april måned forrige år trukket sin tidligere beslutning om, at man skulle kræve en folkeafstemning, tilbage, for hvis man fastholdt den, så var der ingen mulighed for SF for at indgå i et eventuelt regeringssamarbejde med Socialdemokratiet. Men i det øjeblik, man gør noget sådant, er man prostitueret.

Det, det drejer sig om for os som politikere, er at have en mening, og at vi tør sige den åbent og ærligt alle steder, hvor vi færdes, og ikke på noget tidspunkt svigter de mennesker, der har givet os deres tillid. Det er det, man skal gøre,